

en Kreditforening for Kjøbstæderne; men hvis Oplysningerne gaa i den omtalte Retning, skal jeg, som sagt, ikke undlade at tage Hensyn dertil ved Fremsettelsen af et Lovforslag i den Retning. Den ærede 3die Landsthingsmand for 8de Kreds (Breinholt) har ved sit Forslag villet medtage de Eiendomme paa Kjøbstadford, der egentlig have Karakter af Landeieendomme, og jeg kan saa meget bedre forstaa hans Tanke, som jeg selv i Realiteten har været villig til at gaa ind paa Forslag i den Retning i det andet Thing, men da der blev Spørgsmaal om Oprettelse af en Kreditkasse for Kjøbstæderne, blev det udtalt med største Styrke, at man vilde affære enhver Udsigt til at faae en saadan oprettet ved at medtage disse Eiendomme i de Kreditforeninger, der her er Tale om, da de ville være en væsentlig Støtte for en Kreditforening for Kjøbstæderne, naar de medtoges deri, men det vilde joøffe Udsigten til at kunne naae til en Kreditkasse for mindre Eiendomme i Kjøbstæderne, naar de i Forveien vare tagne med her. Udtrykkene i den Henseende vare overordentlig stærke, og Folk, der i Særdeleshed havde interesseret sig for en Kreditkasse for mindre Kjøbstadeieendomme, udtalte sig endogsaa saa stærkt, at de sagde, at hvis dette blev vedtaget under nærværende Sag, kunde man slyde en hvid Pind efter en saadan Kreditkasse for Kjøbstæderne. Under disse Omstændigheder forekommer det mig ganske vist meget betænkeligt, om man ved Endringsforslaget her allerede paa Forhaand fra Landsthingets Side vil lægge en væsentlig Hindring i Veien for Sagens rolige Gang med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Kreditkasse for mindre Eiendomme i Kjøbstæderne. Jeg skal derfor haade af disse Grunde, som jeg her nu sidst har anført, og ogsaa væsentlig af Hensyn til, hvad jeg før udtalte, nemlig det Uensigtsmæssige i, paa dette Stadium at komme tilbage til Forhandlingen af Punkter, der allerede have fundet Afgjørelse paa Rigsdagen, eller paa helt nye Punkter, tilraade det ærede Thing at forkaste disse Endringsforslag.

Mump: Jeg kan fuldstændig samstemme i den Betragtning, at, naar Rigsdagens to Afdelinger ere bleve enige om et eller andet Punkt, skulle de, der have hørt til Minoriteten i det ene Thing, ikke optage Spørgsmaalet paany; men det forekommer mig ikke, at der her kan siges at foreligge et Punkt, hvorom der er tilseebragt Enighed mellem de to Thing. I det andet Thing har nemlig dette Spørgsmaal ikke været gjort til Gjenstand for Afstemning, idet de i den Retning foreslaaede Bestemmelser bleve tagne tilbage, og jeg tvivler ikke paa, at, hvis Landsthinget nu vilde optage denne Bestemmelse i Lovforslaget, vilde den med Lethed gaa igjennem i det andet Thing. Den ærede Ordfører henvisse til, at der ikke var nogen praktisk Nødvendighed for at ved-

tage dette Endringsforslag paa Grund af den Mulighed, at det Lovforslag, som er indbragt i Folkethinget, ikke førte til noget praktisk Resultat, idet man jo saa ad Aare kunde vedtage en Lov, hvorved de Kreditforeninger, der blive oprettede for Landeieendomme, bleve udvidebe til ogsaa at gjælde for Kjøbstadeieendomme. Jeg tror dog ikke, det er saa aldeles sikkert at henvisse dertil, af den simple Grund, at det forekommer mig, at disse Kreditforeninger for Landeieendomme ikke kunne være pligtige til at medtage Kjøbstadeieendomme. Naar mit Endringsforslag bliver optaget i Loven, ere de, der sætte sig i Spidsen for saadanne Foretagender, nøbte til at medtage baade Kjøbstad- og Landeieendomme; men naar man først har vedtaget Oprettelsen af Kreditforeninger alene for Landet, kan man ikke nøbde dem til senere at medtage Kjøbstadeieendomme. Jeg skal i saa Henseende henvisse til, at der under Behandlingen af dette Lovforslag har været rettet Forespørgsler til de eksisterende Kreditforeninger, om de ville være villige til at nedsette den Grændse, til hvilken de modtage Eiendomme, men det have de vægret sig ved at gjøre. Kunde man paalægge en Kreditforening for Landeieendomme at medtage Kjøbstadeieendomme, kunde man ogsaa vedtage en Lov, hvorved det paalagdes de bestaaende Kreditforeninger at medtage mindre Eiendomme. Det er imidlertid naturligtvis Noget, der ikke lader sig gjøre, og paa samme Maade forholder det sig med disse 2 nye Kreditforeninger. Det er jo altid vanskelig at sige, hvorvidt der vil kunne komme en Kreditforening istand for mindre Kjøbstadeieendomme. Saalænge man ikke har bestemte positive Data at holde sig til, er og bliver det kun en Jølelssesag. Hvis jeg paa nogenomhelst Maade nærede Tro til, at en saadan Kreditforening vilde komme istand, kunde det ikke falde mig ind at stille dette Endringsforslag; jeg har kun gjort det, fordi jeg har den Overbevisning, at en Kreditforening for Kjøbstæderne ikke lader sig bringe istand. Jeg skal dog med Hensyn til den høitærede Ministers Bemærkning om den gode Tro, han havde truffet hos adskillige Folk med Hensyn til en saadan Kreditforenings Tilblivelse, bringe i Erindring, at de jo have tænkt paa en Kreditforening med en Grændse af 5,000 Kr., men ikke med en lavere Grændse, og jeg antager, at Alle ville være enige om, at med en Grændse paa 2,500 Kr. vil en saadan ikke lade sig bringe istand. Jeg tillader mig derfor at opfordre de ærede Medlemmer, som ere til Sinds at stemme for de 2,500 Kr., og som mene, der er Grund til at gjøre Noget for Kjøbstæderne, til at stemme for mit Forslag.

Breinholt: Jeg skal overfor den almindelige Bemærkning, som den høitærede Ordfører for Udvalget gjorde med Hensyn til det mindre Korrette i at stille Endringsforslag til enefte Be-